

Retsafgørelse ved Arbejdsretterne, at indskrænke Appellen af vises Domme saaledes som i § 55 i dens nuværende Affattelse bestemt. Forbundsraadet fulgte Rigsdagens Votum.

Saa stort et Bærd der nu end maa tillægges Hurtigheden af Retsafgørelser, navnlig ved Arbejdstvistigheder, maa dog Varetagelsen af Rets sikkerheden vedblive at være det øverste Princip, og Rets sikkerheden liber, naar Appel af Arbejdsretternes Domme udelukkes, hvor Stridsobjektet er under 100 Mark.

Det er en beklagelig, men almenbekendt Kendsgerning, at partipolitiste Tendenser gøre sig gældende i Arbejdsretternes Retsafgørelser, og det behøver ikke at udtales, fra hvilken Side dette hovedsagelig er sket. Derved er den Hensigt, som man haabede at opnå ved Arbejdsretternes Sammensætning af 2 Bifiddere af hver af Arbejdsgivernes og Arbejdstagerernes Klasser, i det væsentlige bleven stuet. Allerede ved Valgene af Arbejdsrets-Bifiddere, navnlig i Berlin, have disse partipolitiste Tendenser gjort sig bemærkelige paa den betænkeligste Maade. I Anledning af disse Valg lode i Aaret 1892 af 324,000 valgberettigede Arbejdstagere i Berlin 33,968 sig indtegne i Valglisten, medens der fra Arbejdsgivernes Side, der omfattede 93,000, kun fandt 3,026 Indtegninger Sted.

Procenten af Arbejdstager-Klassen var altsaa $10\frac{1}{2}$, af Arbejdsgiver-Klassen kun $3\frac{1}{2}$. Ved Valgene i Aar er rigtignok den sidste Procentsats steget til 7, men paa Grund af den ganske vist eferlignelsesværdige Shærdighed, hvormed Arbejdstagerne Partiorganisation virker, staa der dog endnu betydeligt tilbage for Arbejdstagerne Procentsats. Og saa maa det her fremhæves, at en ikke ringe Del af de valgbare Arbejdsgivere mærkeligt nærmer sig hen imod de i den herværende Arbejderstand næsten ubelukkende repræsenterede Tendenser. Denne Del, som bestaar af de mindre og mindste Arbejdsgivere, der overfor de større Fabriker optræde som Arbejdstagere og derfor med deres formentlige politiske og økonomiske Interesser staa paa Arbejdernes Side, udgøre endnu mindst 10 pCt. af den valgbare Arbejdsgiver-Klasse. Derhos maa endnu bemærkes, at et hyderligere stort Antal af hmaanæringsdrivende, der vel udgøre 75 pCt. af Arbejdsgiver-Klassen, vel ikke deler Arbejderklassens Meninger, men paa Grund af deres snævre økonomiske Synskreds eller instinktmæssig Antipati imod Storbefiddelsen og Miskendelse af dennes Opgave ikke kunne henregnes til de Elementer, hvoraf en Arbejdsret maatte sammensættes, naar den skulde yde ubetinget Garanti for Upartisthed.

Arbejdsretternes Dommes objektive Retfærdighed lider naturligvis et stort Skaar ved ovenanførte Omstændigheder, og Formanden er ofte ude af Stand til at hænde Rettens Grundfættninger lige over for Bifidderne af Partiaand opstaaede Forindindtagethed. Det er saaledes ofte forekommet, at Formanden for Berliner Arbejdsretten ved Dommens Afgivelse har maattet nægte at give en skriftlig Motivering af samme, fordi den efter hans Formenting stod i den mest skærende Modstrid med den juridiske Retsopfattelse. Slige Tilfælde ere af Formanden for den herværende Arbejdsrets Kammer, Hr. Magistratsassessor von Schulz, bleve forelagte Hr. Handelsminister, Friherre von Berlepsch.

Herefter tør det vel med Rette paastaas, at Arbejdsretterne med deres Bifidder-Besættning, der til Dels hylde visse ensidige Anskuelse, ikke altid afgive tilstrækkelig Garanti for en lojal, med den almindelige Retsanskuelse overensstemmende Dom. Den social-økonomiske Nytte af Institutionen som saadan, der ikke skal benægtes, kan først da komme til sit rette Udtryk, naar der sættes en Bom for den mulige Retsfordrejelse ved den almindelige Tilstedelse af Appel til den ordinære Dommer. Det gaar ikke an her at foretage visse Begrænsninger, saaledes som ved Civilprocessen, efter Størrelsen af Stridsobjektet. De omtvistede Summer falde her faktisk eller sandsynligvis — saaledes som det nedenfor med Tal skal paavises — ind under Bagatelbegrebet. Men det er ikke sjældent Tilfældet, at Bagatelbegrebet i Virkeligheden kun eksisterer for den ene Part, medens der for den anden Part er Spørgsmaal om store Summer, fordi den samme Bagatelfordring ved uoverstuelige Gentagelser kan gøre sig gældende over for ham, og derfor kan den almindelige for Gældsager gældende Behandling ikke gøres til Regel for en særegen Procedure som den ved Arbejdsretterne. Af de i Aaret 1893—94 ved Berlins Arbejdsret anlagte Sager, der tilsammen udgøre over 12,000, angaa ifølge Magistratens Beretning

5544	et Beløb af under	20 M.
4386	— fra	21—50 —
1735	—	51—100 —
397	—	101—200 —
95	—	201—300 —
172	over	300 —